



Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

7 päivänä heinäkuuta 2016*

Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2004/48/EY —
Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistaminen — Käsite ”välittäjä, jonka palveluja
käytetään teollis- ja tekijänoikeuden loukkaamiseksi” — Kauppahallin vuokralainen, joka vuokraa
myyntipaikkoja edelleen — Mahdollisuus osoittaa kieltotuomio kyseiselle vuokralaiselle —
Direktiivin 11 artikla

Asiassa C-494/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Nejvyšší soud (ylimmän asteen tuomioistuin, Tšekki) on esittänyt 25.8.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 21.9.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Tommy Hilfiger Licensing LLC,

Urban Trends Trading BV,

Rado Uhren AG,

Facton Kft.,

Lacoste SA ja

Burberry Ltd

vastaan

Delta Center a.s.,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ilešič (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Toader,
A. Rosas, A. Prechal ja E. Jarašiūnas,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

* Oikeudenkäyntikieli: tšekki.

- Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading BV, Rado Uhren AG, Facton Kft., Lacoste SA ja Burberry Ltd, edustajanaan L. Neustupná, advokátka,
 - Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek ja J. Vlácil,
 - Ranskan hallitus, asiamiehinään D. Colas et D. Segoin,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään F. Wilman ja P. Němečková,
- päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,
- on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY (EUVL 2004, L 157, s. 45 ja oikaisu EUVL 2004, L 195, s. 16) 11 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading BV, Rado Uhren AG, Facton Kft., Lacoste SA ja Burberry Ltd yhtenä osapuolena ja Delta Center a.s. toisena osapuolena ja jossa on kyse kieltotuomioista, joita pääasian kantajat haluavat osoitettaviksi Delta Centerille, jotta tämä noudattaisi niiden immateriaalioikeuksia.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 2004/48 johdanto-osan 10 ja 23 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
 - ”(10) Tämän direktiivin tavoitteena on lähentää [jäsenvaltioiden] lainsäädäntöjä, jotta voidaan varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien suojan korkea, yhdenvertainen ja yhdenmukainen taso sisämarkkinoilla.
 - —
 - (23) Oikeudenhaltijalla olisi oltava mahdollisuus hakea kieltotuomion antamista sellaiselle välittäjälle, jonka palveluja kolmannet käyttävät oikeudenhaltijan teollisoikeuden loukkaamisessa – –. Tällaisia kieltotuomioita koskevat ehdot ja yksityiskohtaiset säännöt olisi jätettävä jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön varaan. [Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10)] on jo mahdollistanut laajan yhdenmukaistamisen tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rikkomisen osalta. Tällä direktiivillä ei siten pitäisi olla vaikutusta direktiivin 2001/29/EY 8 artiklan 3 kohtaan.”

- 4 Direktiivin 2004/48 2 artiklassa määritellään direktiivin soveltamisala, ja sen 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja sovelletaan – – kaikkiin [unionin] lainsäädännössä ja/tai kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjen teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta [unionin] tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjen tai säädettävien keinojen käyttämistä, sikäli kuin mainitut keinot ovat edullisempia oikeudenhaltijoille.”

- 5 Direktiivin 2004/48 II luvussa, jonka otsikko on ”Toimenpiteet, menettelyt ja oikeussuojakeinot”, on kuusi jaksoa, joista ensimmäinen, jonka otsikko on ”Yleiset säännökset”, sisältää muun muassa 3 artiklan, jossa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavat toimenpiteet, menettelyt ja oikeussuojakeinot tässä direktiivissä tarkoitettujen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi. Näiden toimenpiteiden, menettelyjen ja oikeussuojakeinojen on oltava oikeudenmukaisia ja tasapuolisia, ne eivät saa olla liian monimutkaisia tai kalliita, eivätkä ne saa sisältää kohtuuttomia määräaikoja tai johtaa aiheettomiin viivytyksiin.

2. Näiden toimenpiteiden, menettelyjen ja oikeussuojakeinojen on – – oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niitä on sovellettava siten, että vältetään luomasta esteitä lailliselle kaupankäynnille – –”

- 6 Direktiivin 2004/48 II luvussa olevan 5 jakson otsikko on ”Pääasiaa koskevasta tuomiosta johtuvat toimenpiteet”. Se muodostuu 10–12 artiklasta, joiden otsikot ovat ”Korjaavat toimenpiteet”, ”Kieltotuomiot” ja ”Vaihtoehtoiset toimenpiteet”.

- 7 Direktiivin 2004/48 11 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun teollis- tai tekijänoikeuden loukkauksen toteava oikeuden päätös on tehty, toimivaltaiset oikeusviranomaiset voivat antaa loukkaajaa vastaan kieltotuomion, jonka tarkoituksena on kieltää loukkauksen jatkaminen. Jos kansallinen lainsäädäntö sen sallii, kieltotuomion noudattamatta jättämisestä voidaan tarvittaessa määrätä uhkasakko tuomion noudattamisen varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että oikeudenhaltijoilla on mahdollisuus hakea kieltotuomiota sellaisia välittäjiä vastaan, joiden palveluja kolmannet osapuolet käyttävät teollis- tai tekijänoikeuden loukkaamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2001/29/EY 8 artiklan 3 kohdan soveltamista.”

- 8 Kyseisessä direktiivin 2001/29 8 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeudenhaltijoilla on mahdollisuus hakea kieltoa tai määräystä sellaisia välittäjiä vastaan, joiden palveluita kolmas osapuoli käyttää tekijänoikeuden tai lähioikeuden rikkomiseen.”

Tšekin oikeus

- 9 Unionin tuomioistuimelle esitetystä asiakirja-aineistosta ilmenee, että direktiivin 2004/48 11 artikla on pantu täytäntöön Tšekin oikeudessa immateriaalioikeuksien noudattamisen varmistamisesta annetun lain nro 221/2006 (zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, jäljempänä laki nro 221/2006) 4 §:llä.

10 Lain nro 221/2006 4 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jos [teollisoikeuksia] loukataan luvatta, oikeudenloukkauksen kohteena oleva henkilö voi vaatia tuomioistuinta määräämään, että toiminta, jolla oikeuksia loukataan tai voidaan loukata, on lopetettava ja siitä aiheutuvat seuraukset on poistettava – –”

11 Saman pykälän 3 momentin mukaan oikeudenloukkauksen kohteena olevat henkilöt voivat myös vaatia tuomioistuinta määräämään toimenpiteitä ”kaikkia sellaisia henkilöitä vastaan, joiden välineitä tai palveluja kolmannet osapuolet käyttävät heidän oikeuksiensa loukkaamiseksi”.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

12 Delta Center on ”Pražská tržnice” -nimisen markkinapaikan (Prahan kauppahalli) vuokralainen. Se vuokraa edelleen kauppiaille kyseisellä markkinapaikalla olevia myyntipaikkoja. Kauppiaiden kanssa tehdyissä vuokrasopimuksissa veloitetaan ne noudattamaan niiden toimintaan sovellettavia sääntöjä. Kauppiaille jaetaan lisäksi tšekin ja vietnamin kielellä laadittu lehtinen, jonka otsikkona on ”Myyjille osoitettu varoitus”. Lehtisessä korostetaan, että väärennösten myynti on kiellettyä ja voi johtaa myyntipaikan vuokrasopimuksen purkamiseen.

13 Pääasian kantajat valmistavat ja jakelevat merkkituotteita. Todettuaan, että niiden tuotteiden väärennöksiä myytiin mainitussa Prahan kauppahallissa, ne saattoivat asian *Městský soud v Praze* (Prahan kunnallinen tuomioistuin) käsiteltäväksi ja vaativat muun muassa, että Delta Center veloitetaan

— olemaan tekemättä vuokrasopimuksia tai jatkamatta kyseisen kauppahallin myyntipaikkojen vuokrasopimusten voimassaoloa sellaisten henkilöiden kanssa, joiden toiminnan lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset ovat todenneet merkitsevän hakemuksessa mainituilla tavaramerkeillä myönnettyjen oikeuksien loukkaamista tai vaaraa niiden loukkaamisesta;

— olemaan tekemättä tällaisia sopimuksia tai jatkamatta niiden voimassaoloa, jos sopimusehtoihin ei sisälly myyjälle asetettua veloitetta olla loukkaamatta kantajien immateriaalioikeuksia ja lauseketta, jonka mukaan Delta Center voi purkaa sopimuksen, jos näitä oikeuksia loukataan tai saatetaan loukata;

— esittämään eräissä kantajien kuvailemissa tilanteissa kirjallisen anteeksipyyntönsä ja julkaisemaan omalla kustannuksellaan ilmoituksen *Hospodářské noviny* -lehdessä.

14 *Městský soud v Praze* hylkäsi 28.2.2012 antamallaan tuomiolla tämän kieltotuomion määräämistä koskevan hakemuksen. Se katsoi, että vaikka Delta Center onkin lain nro 221/2006 4 §:n 3 momentissa tarkoitettu ”henkilö, jonka välineitä tai palveluja kolmannet osapuolet käyttävät”, kantajien oikeuksia ei ollut loukattu tai saatettu loukata, koska ostajille oli selvää, että kyseessä olevat tavarat ovat väärennöksiä eivätkä täten ole kantajien valmistamia tai jakelemia.

15 Kantajat valittivat mainitusta tuomiosta *Vrchní soud v Praze* (Prahan ylioikeus).

16 Kyseinen tuomioistuin vahvisti – eri perusteilla kuin ensiasteen tuomioistuin – 5.12.2012 antamallaan tuomiolla kieltotuomiota koskevan vaatimuksen hylkäämisen. Sen mukaan lain nro 221/2006 4 §:n 3 momentissa olevan ilmaisun ”[välineet tai palvelut, joita] kolmannet osapuolet käyttävät oikeuksien loukkaamiseksi” ja direktiivin 2004/48 11 artiklassa olevan ilmaisun ”palvelu[t, joita] kolmannet osapuolet käyttävät teollis- tai tekijänoikeuden loukkaamiseksi” laajentava tulkinta johtaisi absurdeihin tilanteisiin, joissa katsottaisiin muun muassa, että sähkönsäntö tai myyntiluvan myöntäminen kauppiaille muodostaa välineen, jolla voidaan loukata immateriaalioikeuksia.

- 17 Kantajat tekivät kassaatiovalituksen Nejvyšší souduin (ylimmän asteen tuomioistuim).
- 18 Tämä toteaa, että lain nro 221/2006 4 §:n 3 momentin sanamuoto vastaa direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmannen virkkeen sanamuotoa, ja muistuttaa, että kansallista säännöstöä, jolla direktiivi pannaan täytäntöön, on tulkittava niin pitkälle kuin mahdollista direktiivin sisällön ja päämäärän valossa.
- 19 Nejvyšší soud katsoo näin ollen, että sen käsiteltävänä oleva asia on ratkaistava niin, että huomioon otetaan unionin tuomioistuimen 12.7.2011 antamassa tuomiossa L'Oréal ym. (C-324/09, EU:C:2011:474) esittämä direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmannen virkkeen tulkinta, mutta toteaa kuitenkin, että kyseiseen tulkintaan johtanut oikeusriita koski immateriaalioikeuksien loukkauksia sähköisellä markkinapaikalla. On siis selvitetävä, onko edellä mainittua tulkintaa noudatettava myös, kun on kyse immateriaalioikeuksien loukkauksista, jotka ovat tapahtuneet fyysisellä markkinapaikalla.
- 20 Tässä tilanteessa Nejvyšší soud päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Onko sellainen markkinapaikan vuokrannut henkilö, joka tarjoaa yksittäisten kauppioiden käyttöön koluja ja myyntipaikkoja, joihin koluja voidaan sijoittaa, välittäjä, jonka palveluja kolmannet osapuolet käyttävät oikeudenhaltijan immateriaalioikeuden loukkaamiseksi direktiivin 2004/48 11 artiklassa tarkoitetulla tavalla?
- 2) Voidaanko sellaista markkinapaikan vuokrannutta henkilöä vastaan, joka tarjoaa yksittäisten kauppioiden käyttöön koluja ja myyntipaikkoja, joihin koluja voidaan sijoittaa, toteuttaa direktiivin 2004/48 11 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä niillä edellytyksillä, jotka unionin tuomioistuin määritteli [12.7.2011 antamassaan tuomiossa L'Oréal ym., C-324/09, EU:C:2011:474] sähköisen markkinapaikan ylläpitäjiin kohdistuvien toimenpiteiden toteuttamiseksi?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 21 Ensimmäisellä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, onko direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmatta virkettä tulkittava siten, että mainitussa säännöksessä olevan käsitteen ”[välittäjät], joiden palveluja kolmannet osapuolet käyttävät teollis- tai tekijänoikeuden loukkaamiseksi” piiriin kuuluu kauppahallin vuokralainen, joka vuokraa tässä kauppahallissa olevia myyntipaikkoja edelleen kauppiaille, joista eräät käyttävät paikkaansa myydäkseen merkkituotteiden väärennöksiä.
- 22 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmannella virkkeellä, samoin kuin direktiivin 2001/29 8 artiklan 3 kohdalla, johon siinä viitataan, veloitetaan jäsenvaltiot takaamaan, että välittäjä, jonka palveluja kolmannet osapuolet käyttävät immateriaalioikeuden loukkaamiseksi, voidaan riippumatta sen mahdollisesta omasta vastuusta riidanalaisten tosiseikkojen olosuhteissa velvoittaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla pyritään päättämään immateriaalioikeuksien loukkaukset, ja toimenpiteitä, joilla pyritään estämään uudet loukkaukset (ks. vastaavasti mm. tuomio 12.7.2011, L'Oréal ym., C-324/09, EU:C:2011:474, 127–134 kohta ja tuomio 24.11.2011, Scarlet Extended, C-70/10, EU:C:2011:771, 30 ja 31 kohta).
- 23 Jotta taloudellinen toimija täyttää puheena olevissa säännöksissä tarkoitetun välittäjän määritelmän, on osoitettava, että se tarjoaa palveluita, joita yksi tai useampi henkilö voi käyttää loukatakseen yhtä tai useampaa immateriaalioikeutta, mutta tässä yhteydessä ei ole tarpeen, että sillä on erityinen suhde tämän tai näiden henkilöiden kanssa (ks. vastaavasti tuomio 27.3.2014, UPC Telekabel Wien, C-314/12, EU:C:2014:192, 32 ja 35 kohta).

- 24 Määrittelemine välittäjäksi ei edellytä myöskään sitä, että kyseinen taloudellinen toimija tarjoaa muita palveluita kuin sen, jota kolmas osapuoli käyttää immateriaalioikeuden loukkaamiseen.
- 25 Unionin tuomioistuin on täten todennut sähköisen kaupankäynnin alalla, että internetyhteyden tarjoaja, joka ainoastaan mahdollistaa pääsyn internetiin tarjoamatta mitään muita palveluita tai harjoittamatta valvontaa, tarjoaa palvelun, jota kolmas osapuoli voi käyttää immateriaalioikeuksien loukkaamiseen, ja se on määriteltävä välittäjäksi (ks. vastaavasti määräys 19.2.2009, LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, C-557/07, EU:C:2009:107, 43 kohta ja tuomio 27.3.2014, UPC Telekabel Wien, C-314/12, EU:C:2014:192, 32 kohta).
- 26 Käsiteltävässä asiassa ei ole kiistetty sitä, että Delta Center on vuokralaisena ”Pražská tržnice”-kauppahallissa ja harjoittaa taloudellista toimintaa, joka koostuu kyseisessä kauppahallissa sijaitsevien myyntipaikkojen alivuokrauksesta. Tällainen korvausta vastaan suoritettava toiminta muodostaa palveluiden suorituksen.
- 27 Asiassa ei ole myöskään kiistetty sitä, että erät kauppiaista, joille Delta Center alivuokraa näitä myyntipaikkoja, käyttävät niitä tarjotakseen kauppahallin kävijöille merkkituotteiden väärennöksiä.
- 28 Asiassa ei ole tarpeen selvittää, kuuluvatko muut palveluntarjoajat – kuten ennakoratkaisupyyntönsä esimerkkinä mainitut sääntöjenrikkajille sähköä tarjoavat tahot – direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmannen virkkeen soveltamisalaan, koska ilman tätäkin on todettava, että toimija, joka tarjoaa kolmannelle osapuolelle vuokraus- tai alivuokrauspalvelua, jonka kohteena on markkinapaikalla oleva myyntipaikka ja jonka ansiosta kolmannet osapuolet voivat päästä kyseiselle markkinapaikalle ja pitää siellä kaupan merkkituotteiden väärennöksiä, on luokiteltava mainitussa säännöksessä tarkoitetuksi ”[välittäjäksi], jonka palveluja kolmannet osapuolet käyttävät teollis- tai tekijänoikeuden loukkaamiseksi”.
- 29 Sillä seikalla, koskeeko myyntipaikkojen käytettäväksi antaminen sähköistä markkinapaikkaa vai kauppahallin kaltaista fyysistä markkinapaikkaa, ei ole tämän asian kannalta merkitystä. Direktiivistä 2004/48 ei nimittäin ilmene, että sen soveltamisala rajoittuisi sähköiseen kaupankäyntiin. Mainitun direktiivin kymmenennessä perustelukappaleessa mainittua tavoitetta varmistaa immateriaalioikeuksien suojan korkea, yhdenvertainen ja yhdenmukainen taso sisämarkkinoilla heikennettäisiin olennaisesti, jos toimijalle, joka tarjoaa kolmannelle osapuolelle pääsyn pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle fyysiselle markkinapaikalle, jossa mainittu kolmas pitää kaupan merkkituotteiden väärennöksiä, ei voitaisi osoittaa mainitun direktiivin 11 artiklan kolmannessa virkkeessä tarkoitettua kiellettyä.
- 30 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmatta virkettä on tulkittava siten, että mainitussa säännöksessä olevan käsitteen ”[välittäjät], joiden palveluja kolmannet osapuolet käyttävät teollis- tai tekijänoikeuden loukkaamiseksi”, piiriin kuuluu kauppahallin vuokralainen, joka vuokraa tässä kauppahallissa olevia myyntipaikkoja edelleen kauppiaille, joista erät käyttävät paikkaansa myydäkseen merkkituotteiden väärennöksiä.

Toinen kysymys

- 31 Toisella kysymyksellään kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, onko direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmatta virkettä tulkittava siten, että edellytykset, joiden on täyttyvä mainitussa säännöksessä tarkoitettuna kiellettyä osoittamiseksi välittäjälle, joka tarjoaa vuokrattavaksi myyntipaikkoja kauppahallissa, ovat samat kuin edellytykset, jotka koskevat sähköisen markkinapaikan välittäjille osoitettavia kiellettyä osoittamisia ja jotka unionin tuomioistuin määritteli 12.7.2011 antamassaan tuomiossa L’Oréal ym. (C-324/09, EU:C:2011:474).

- 32 Unionin tuomioistuin viittaa mainitun tuomion 135 kohdassa direktiivin 2004/48 23 perustelukappaleeseen ja toteaa, että tuomioistuinten määräyksiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka jäsenvaltioiden on annettava kyseisen direktiivin 11 artiklan kolmannen virkkeen perusteella ja joita ovat esimerkiksi säännöt, jotka koskevat täytettäviä edellytyksiä ja noudatettavaa menettelyä, kuuluvat kansallisen oikeuden soveltamisalaan.
- 33 Tämän jälkeen se täsmensi, että nämä kansallisen oikeuden säännöt on kuitenkin laadittava siten, että direktiivin 2004/48 tavoitteet voidaan toteuttaa. Tätä varten – ja kuten mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa todetaan – kieltotuomioiden on oltava tehokkaita ja varoittavia (tuomio 12.7.2011, L'Oréal ym., C-324/09, EU:C:2011:474, 136 kohta).
- 34 Unionin tuomioistuin totesi lopuksi, että kieltotuomioiden on oltava oikeudenmukaisia ja oikeasuhteisia. Ne eivät täten saa olla liian kalliita, eikä niillä saada myöskään luoda esteitä lailliselle kaupankäynnille. Välittäjän ei myöskään voida edellyttää valvovan asiakkaitaan yleisesti ja pysyvästi. Sen sijaan välittäjä voidaan velvoittaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla voidaan välttää, että sama elinkeinonharjoittaja syyllistyy uudestaan samanlaisiin loukkauksiin (ks. vastaavasti tuomio 12.7.2011, L'Oréal ym., C-324/09, EU:C:2011:474, 138–141 kohta).
- 35 Unionin tuomioistuin katsoi näin ollen, että direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmannessa virkkeessä tarkoitettuja kieltotuomioita voidaan antaa vain, jos niillä varmistetaan asianmukainen tasapaino immateriaalioikeuksien suojelun ja sen, ettei lailliselle kaupankäynnille synny esteitä, välille (ks. vastaavasti tuomio 12.7.2011, L'Oréal ym., C-324/09, EU:C:2011:474, 143 kohta).
- 36 Vaikka unionin tuomioistuin joutui 12.7.2011 antamassaan tuomiossa L'Oréal ym. (C-324/09, EU:C:2011:474) tulkitsemaan direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmatta virkettä sähköisen markkinapaikan välittäjälle osoitettavien kieltomääräysten puitteissa, se tulkitsi mainittua artiklaa kyseisen direktiivin 3 artiklassa esitettyjen yleisten säännösten valossa kiinnittämättä erityistä huomiota kyseessä olleen markkinapaikan luonteeseen. Mainitusta 3 artiklasta ei myöskään ilmene, että sen soveltamisala rajoittuisi sähköisillä markkinapaikoilla ilmeneviin tilanteisiin. Samaisen 3 artiklan sanamuodosta lisäksi seuraa, että sitä sovelletaan kaikkiin direktiivissä tarkoitettuihin toimenpiteisiin, mukaan luettuna sen 11 artiklan kolmannessa virkkeessä tarkoitettut toimenpiteet.
- 37 Näin ollen toiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmatta virkettä on tulkittava siten, että edellytykset, joiden on täytyttävä mainitussa säännöksessä tarkoitettun kieltotuomion osoittamiseksi välittäjälle, joka tarjoaa vuokrattavaksi myyntipaikkoja kauppahallissa, ovat samat kuin edellytykset, jotka koskevat sähköisen markkinapaikan välittäjille osoitettavia kieltotuomioita ja jotka unionin tuomioistuin määritteli 12.7.2011 antamassaan tuomiossa L'Oréal ym. (C-324/09, EU:C:2011:474).

Oikeudenkäyntikulut

- 38 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY 11 artiklan kolmatta virkettä on tulkittava siten, että mainitussa säännöksessä olevan käsitteen ”[välittäjät], joiden palveluja kolmannet**

osapuolet käyttävät teollis- tai tekijänoikeuden loukkaamiseksi”, piiriin kuuluu kauppahallin vuokralainen, joka vuokraa tässä kauppahallissa olevia myyntipaikkoja edelleen kauppiaille, joista eräät käyttävät paikkaansa myydäkseen merkkituotteiden väärennöksiä.

- 2) **Direktiivin 2004/48 11 artiklan kolmatta virkettä on tulkittava siten, että edellytykset, joiden on täyttyvä mainitussa säännöksessä tarkoitetun kieltotuomion osoittamiseksi välittäjälle, joka tarjoaa vuokrattavaksi myyntipaikkoja kauppahallissa, ovat samat kuin edellytykset, jotka koskevat sähköisen markkinapaikan välittäjille osoitettavia kieltotuomioita ja jotka unionin tuomioistuimien määritteli 12.7.2011 antamassaan tuomiossa L’Oréal ym. (C-324/09, EU:C:2011:474).**

Allekirjoitukset